

[Svend Andersen]

Men der er et par problemer, der stadig er uløst, når det drejer sig om skat. Så vidt jeg er orienteret, er det sådan, at hvis man under de eksisterende forhold overfører et dansk skib til et internationalt register, f.eks. hvis man overfører det, sælger det til et datterselskab, så kan man gøre det, uden at man kommer til at betale skat af genvundne afskrivninger. Hvis man gør det under et dansk internationalt register, er det det samme: Hvis man overfører et skib til et datterselskab i udlandet, slipper man for skat af genvundne afskrivninger. Altså det hul, der i øjeblikket findes, bliver ved med at være der.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Ministeren gav udtryk for, at det hastede. Det må da alene stå for ministerens regning, idet repræsentanter for Danmarks Rederiforening ikke skønner, at det haster. De søfarendes organisationer har været indstillet på at indgå i forhandlinger med Danmarks Rederiforening, men de ønsker ikke noget sådant, det vil sige de må have rigtig god tid.

Tommy Dinesen (SF):

Ministeren sagde, at det ikke var med begejstring, han fremsatte disse lovforslag, og det er meget muligt, at det er rigtigt, det vil jeg da håbe.

Ministeren siger, at oppositionen i småfor-nærmethed afviser det. Da vi diskuterede det her sidste gang, sagde man, at det ville bevare danske arbejdspladser. Det er ikke til søs. Der er ikke nogen af de borgerlige ordførere, der i dag har sagt, at der bliver arbejdspladser af nævneværdig betydning til søs. Det gør der ikke. Så meget ved de borgerlige ordførere i hvert tilfælde om det i dag.

Når man kender lidt til området, som hr. Berlau også var inde på det, de internationale konventioner, og hvad der ellers er, som bliver overskredet her, ved man, at det er overenskomster, som det danske samfund, Dansk Arbejdsgiverforening, LO, og hvad ved jeg, har indgået, der bliver slettet med et pennestrøg. Det er en meget, meget alvorlig provokation over for nogle, der har været med i fagbevægelsen, siden de var 15 år gamle. Det vil jeg godt sige.

Så vil jeg også godt sige: Hvad er dansk skibsfart blevet til? Det er jo ikke, som det var

før i tiden, hvor danske skibsredere prøvede på at vise vejen, prøvede på at lave ordentlige boligforhold og andre ting, og som vel de første lod søfolk tage konen, familien med ud at sejle. De begyndte at gøre noget, Lauritzen og nogle af de andre.

Hvad er det blevet til i dag? Det kan man læse i aviserne. Det er blevet til noget med skatteuddragelser. Nu skal vi snart betale skat – bli skibsreder! Og nu bliver det næste altså, at man skal have asiater om bord og måske en EF-kaptajn og ellers et dannebrog. Det må jeg kalde udnyttelse i allerhøjeste grad. Men jeg forstår da godt problemet. Desværre må jeg indrømme, at det er et internationalt problem, og det er der altså ikke ret mange der har vilje til at gøre noget ved.

Når ministeren siger, at han er blevet kaldt rederens forlængede arm, er det måske at gå langt, det skal jeg ikke kunne sige noget om. Men jeg kan da i hvert fald referere til det møde, jeg har omtalt, hvor de fleste af søfartsorganisationerne var med. Da blev det helt klart fra Danmarks Rederiforenings side ved hr. Pontoppidan sagt, at man ikke ville forhandle med organisationerne, det var der ikke nogen grund til. Det var det, det drejede sig om. Det var her og nu. Da undertegnede spurgte – og det er endda blevet filmet, så det må stå til troende, eller det er i hvert fald blevet bevaret – om man ville bevare danske arbejdspladser ved at få DIS, om man ville garantere danske arbejdspladser, så blev der sagt: Nej, overhovedet ikke.

Derfor er der ikke noget at sige til, at der er nogle, der synes, at dette er det groveste, man som medlem af en fagforening har været udsat for. Sådan føler jeg det.

Jeg vil godt sige til hr. Skrumsager Skau, der sagde, at det var en indskrænket debat eller en indskrænket måde. . . han er her måske ikke mere? Nå, men så kan det være lige meget med at tale til manden. Så vil jeg slutte.

Berlau (FK):

Der var ikke meget at hente hos ministeren for så vidt angår svar på nogle af de problemer, der blev rejst. Jeg synes ellers, jeg gjorde, hvad jeg kunne, for at provokere ministeren til at forsøge at redegøre en lille smule for sine tanker. Hvor er ministeren henne i spørgsmålet om overtrædelse af internationale konventioner,